

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LIX. B. Virgo & Mater Dolorosa docet modum, qualiter nos oporteat Christi passionem meditari. Emblema. Elephas ad ostensionem sanguinis uvæ, aut mori ad certamen animatur cum lemmate: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LIX.

Beata Virgo & Mater Dolorosa docet modum, qualiter nos oporteat Christi Filij passionem meditari.

Per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in Auctorem fidei, & Consummatorem IESUM, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, &c. Hebr. 12. 1.

Eccli. 29. 20. 1.

Ecclè moner Siracides: Gratiam fidejussoris ne obliviscaris: dedit enim pro te animam suam. Talis quondam fidejussor erat Judas pro Benjamin, Patri spondens: Ego suscipio puerum: de manu mea require illum. Plus Christus, qui Novi Testamenti Sponsor apud Patrem pro omnibus peccatorum nostrorum debitis fidejussit; & quia nos non eramus solvendo, ipse nostra debita in se transcripsit, & pro eis copio-à redem-

Gen. 43. 9.

2. Mach. 6. bæorum Liber, ostenderunt sanguinem uve & mori ad accendendos eos in
 34. prælium. Juvat hic audire S. Antonium: In hujus figuram, inquit,
 S. Antonin. mandavit Antiochus Rex elephantibus, qui erant in bello, ut ostenderetur
 p. 4 T. 3. c. 7. sanguis uve & mori, ut acrius accenderentur ad prælium: Similiter ad aspe-
 S. 4. ctum & considerationem sanguinis Christi, qui ad modum uve dicitur calca-
 tus in torculari crucis, bellantes contra adversitates & mundi tentationes,
 carnis & diaboli accenduntur ad resistendum & bellandum. Unde Lema-
 ma: Sanguis robur adanget. Vel si mavis illud Piccinelli:

Acuitur in prælium.

2. Et hoc est, ad quod alludit quondam Sponsus, dum Dilectæ
 Cant. 7. 5. suæ capillos in amoris Cantico purpuræ Regis comparavit: *Coma capi-
 tis tui sicut purpura Regis.* Et bene Regis purpuræ Reginæ comæ assimi-
 latae sunt; rubebat nimirum caro Sponsi sanguinem sanguine passionis,
 rubebant & maternæ cogitationes, ut ita loquar, velut regalis purpu-
 ra, sanguine compassionis: *Sensus est, subintrat hic Guilielmus Car-
 dinalis, cogitationes tuæ, ô B. Virgo! tincte in sanguine Dominica Pas-
 sionis, sic affecte semper fuerunt, quasi recenter viderent sanguinem de Vul-
 neribus fluentem.* Et si de S. Birgitta Ecclesia dicit, quod, cum decennis
 Brev. Rom. 2. Oâbr. JESUM in cruce recenti sanguine perfusum vidisset, nunquam hujus sui
 crucifixi Amoris sine lacrymis meminerit; *quo ex tempore in ejusdem me-
 ditatione ita afficiebatur, ut de ea sine lacrymis cogitare deinceps nunquam
 posset.* Quid dicemus de dolorosa Matre, quæ ipsa præsens cruentissi-
 mam Filij sui spectavit passionem, eique in cruce morienti adstitit depo-
 situm de ligno corpus gremio excepit; lacrymis rigavit, ac sepelivit?
 S. Birgitt. 1. 1. c. 77. Hæc, inquam, passio Filij, prout ipsa S. Birgittæ insinuavit: *Quotidie
 quasi recens erat in memoria mea.*

De Isaac referunt SS. Litteræ, quod solitus fuerit circa vesperam
 Gen. 24. 63. solus in agro meditari: *Et egressus fuerat ad meditandum in agro inclinatis
 Cornel. bic. jam die;* ubi juxta Cornelium tumres naturales, uti sunt altiorum mo-
 rus & cursus siderum, tum etiam, & quàm maximè eorum Authorem
 & motorem DEUM meditabatur. Alcuinus docet, Isaacum hic exti-
 risse typum Christi Domini, qui plerumque vespere & nocte oraturus
 & meditaturus secessit in montem. Utriusque exemplum secuta est do-
 lorosa Virgo, quæ omni illo tempore, quo Jerosolymis post Filij ad
 cælos ascensionem morabatur, ut dolori vel amori suo sive levamen,
 sive pabulum quæreret, frequentissimè loca, sanguine & passione Filij
 sui consecrata, invisebat, conferens in corde suo, quæ in tam horren-
 do

do crucis supplicio ipsa vidit, audivit, & experta est. O quis dicit, quo animi fervore, zelo ac devotione, quibusque amoris, admirationis, gratitudinis, compassionis & imitationis affectibus hæc SS. Virgo Passionem Dominicam meditata sit! B. Virgo, inquit memoratus Justinus *Just. Mieh.* Miechoviensis, montem Calvaria, quem Christus sanguine suo pretioso irrigaverat, ascendebat, eumque locum lacrymis irrorabat, &c. O benedicta terra, quæ sanguine JESU Crucifixi, & lacrymis dolorosæ Matris toties consecrata es! Quoties hæc pientissima Mater, cum vel de longè hanc Calvarium montem aspexit, in cœlum ingeminavit: *Ecce odor Filij mei, sicut odor agri pleni omnium virtutum floribus & gratiarum fructibus vernantis; olim terra eras maledicta, nunc benedicta tu à Domino, quia in te occisus est, qui salvum faciebat populum Israël. Verè innocens Abel, & Fili mi! qui non in civitate, sed in agro mori voluisti, ut omnes ad te liberum haberent accessum, & ut sanctificares per tuum sanguinem populum, extra portam passus es. Verè Flos campi & non horti, quia horti deliciosè seritur, rigatur & clauditur, sed flos campi patet omnibus, & contritus mirum fragrat odorem. O Benoni! non amplius, id est, Filius doloris, sed dulcis Benjamin in mentis excessu! Verè hic eras, & JESU! in mentis excessu, dum talia ac tam indigna in crucis ligno pro homine indigno voluisti perpeti. O Sionidæ! & Filia Jerusalem! & Angeli! nuntiate Dilecto meo, quia ejus amore languedo. O Christiani! Exeamus & nos cum dolorosa Matre extra castra improperium ejus portantes, & passionem Filij ejus gratâ & devotâ mente considerantes.*

3. Placet anime mi, videre modum, qualiter dolorosa Virgo patientem Filium & Amorem suum crucifixum meditata sit? Observa, & audi vocem ejus. De fide est, hanc afflictissimam Matrem pendentem & morientem in cruce Filio adfuisse; stabat autem juxta crucem JESU, ait Hadrianus Lyraeus, non, ut pingitur, ad latus sed ante, ut Christi patientis & morientis faciem commodius posset intrueri, eumque contemplari uberius. Considerabat comprimis hæc pientissima Virgo, quis pateretur, DEUS nimirum summæ & infinitæ Majestatis, cui omnia inferunt, & ad cujus nutum pendent universa. Quid pateretur: ignominias, contumelias, opprobria infinita, flagra, spinas, clavos, crucem, mortem, &c. Ubi: in loco abjectissimo, foetore cadaverum, poenis & morte nocentium infami. Pro quibus: ingratis videlicet ac vilissimis homuncionibus, qui tam immensam charitatem ne quidem unquam agnoscent. Cur: ut à perperuis gehennæ incendijs animam hominis miseram per mortem suam non tam liberaret, quàm & in per-

petuum salvaret. *Quomodo*: maximo videlicet amoris affectu & animo cordatissimo, licet ab omnibus & ab ipso patre Coelesti desertus, factus opprobrium hominum & abjectio plebis. *In quem finem*: ut exemplar præberet omnibus, Apostolis, Martyribus ac Christicolis universis, qualiter & quomodo & ipsi impofteram facerent secundum hoc exemplar, quod ipsis in Calvariae monte monstratum est, &c.

Cui meditationi, quæ tunc à meridie usque ad vesperam duraverat, dolorosissima Mater sine dubio & hos addebat animi affectus: *Fidei* comprimis, firmissimè tenens ac credens, cum omnes in fide deficerent, hunc ipsum hominem, velut excoriatum pecus inter latrones in infami ligno pendentem, DEUM esse infinitæ Majestatis, omniumque Conditorem ac Judicem. *Admirationis*, quod tanta ac tam immensa Majestas eò sese potuerit dimittere, ut tam horrenda, tam indigna, tam inaudita pro tam ingratis, tantillis & impijs pateretur capitibus. *Charitatis*, non ignorans, quod postea Apostolus mortalitati humanæ calamo consignavit: *Charitas Christi urget nos*: ubi alij legunt cum Fernandio: *Passio Christi urget nos*, ut illum ex toto corde, omniumque viscerum largitudine diligamus. *Gratitudinis*, quid econtrario digni tanto benefactori, perpetuam charitate nos diligenti, possumus rependere. *Zeli animarum*, quo omnium animarum discupiebat promoveri salutem, & quam maximè per merita & passionem Unigeniti, ac unice dilecti Filij sui. *Commiserationis*, ex intimo, ac penitissimo cordis materni affectu tantis condolens, & compatiens dulcissimi Nati miserijs. Et *imitationis*, quia non aliud desiderabat, quam cum Christo pati, affligi, contemni, crucifigi, mori. Juvat hinc audire S. Ephrem, qui plerosque hujus Marianæ meditationis affectus in unum collegit fasciculum: *Stans*, inquit, *apud crucem purissima Virgo Salvatorem, quem in ligno suspensum suspiciens, plagas reputans, intuens & elavos, querelas, colaphos, ac flagellationem cum gravibus suspirijs, cum fletu ingenti, cum lamento dolorosissimis exclamavit dicens: Mi Fili dulcissime, dilectissime Fili, quomodo crucem sustines? Mi Fili ac mi DEUS, quomodo sputa, clavos & lanceam? Quomodo pateris alapas, risus, injurias, spineam coronam, purpuream vestem, spongiam, arundinem, sel & acetum? Quomodo pendes in cruce denudatus, mi Fili, qui cælum nubibus contegis? Quomodo sitim fers, qui es opifex, quique mare & omnes aquas creasti? Quomodo moreris insons in medio scelestorum? Quidnam commisti? Qua in re, Fili mi, Hebræos offendisti? Et cur ergo isti te simul iniqui, ingrati cruci affigunt, quorum claudos & multos valetudinarios sanasti?*

S. Ephrem.
cum S. Bern.
bardo in
Lamen, V.

nāsti? Tu verò quomodo interis, Fili mi dulcissime, magnanime DEUS? Deficio te suspiciens in ligno suspensum, conclavatum, plagisque plenum; mi Fili, ubi nunc pulchritudo tua? Ubi tuus modò decor? Sed lumen suum obscuravit, & alius factus est. Splendida luna in tenebras evanuit, petrae sunt perfractae & monumenta aperta, templique velum in duo est discissum, creaturae Creatorem suum & Opificem cognoverunt, & hi perversi ac miseri Hebraei aures obstruxerunt, oculos clauserunt, ne solem unquam occidentem suspectarent. Filimi, o Simeon admirande, en nunc gladium, quem mihi praedixisti, Cor meum trajicientem. Ecce gladius, ecce vulnus, Fili & DEUS mi! Tua mors Cor meum subijt, viscera mea sunt disrupta, meum lumen obtenebratum est, & pectus meum gravis pertransiit gladius. Horrendam cerno passionem tuam, mi Fili & DEUS meus, video immeritam caedem tuam, nec opem ferre possum. Lugete mecum omnes Discipuli Domini, dolorem meum & vulnus profundum Cordis mei intuentes. Hucusque S. Ephrem, quem licet prolixius loquentem attentā tamen aures & mente oportet audire. Adde tu, o mi Lector, his Marianis affectibus & affectum perfectae contritionis. Siste te coram Crucifixo vel Evangelistico Amore tuo, & interroga eum: Quid sunt plagae istae in medio *Zach. 13. 6.* manuum tuarum? Quid Cor apertum, pedes clavis ferreis terebrati, & innumera, quibus toto corpore plagatus es, vulnera? Et respondebit tibi: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me, ac praesertim à te, qui dicis quidem, quòd diligas me, sed cor tuum longè est à me; introspecte pectus tuum, an non magis sensuali ac proprio diligas te amore quàm me DEUM ac Dominum tuum? O crucifixe JESU! habes confidentem reum, ego sum reus mortis, reus iudicij, reus gehennae, non tamen despero, quàm diu Cor tuum ac Sacratissima Vulnera tua erunt aperta: proinde ex animo doleo, quòd te, omne Bonum meum haectenus tam indignè offendi, ideòque solùm, quia tu omnì amore es dignissimus, &c. O Mater amoris & doloris, per charitatem illam, qua dilectissimum Filium in cruce morientem complexa es, exora mihi veniam & gratiam.

4. En quales fructus pariat seria Crucifixi JESU meditatio, unde *S. Aug. M. 2. nu. c. 12.* S. Augustinus affirmat, in omnibus se non invenisse tam efficax remedium, quàm Vulnera Christi. Talis meditatio manna est, quo anima nostra cibatur esuriens: *Cibavi te manna in solitudine. Ros es, quo* *Deut. 8. 16.* *Ero quasi ros: Israel. Of. 14. 6.* anima nostra languida mirum in modum reficitur: *germinabit. Mel de petra est, oleumque de saxo durissimo, electo DEI populo in salutem promanans: Petra autem erat Christus. Fons vitae* *1. Cor. 10. 4.* est,

Joan. 4. 14. est, quem Christus ex itinere fessus Samaritanæ promisit: *Aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.* Mare rubrum est, cujus aquæ sunt amarissimæ, sed si ex illo exeunt, redduntur dulces atque potabiles; ita hæc meditatio de patiente JESU & dolorosa Matre ejus ab initio quidem amara tibi videbitur, sed confide anime mi, ex hoc ipso mari amaro mera tibi profluat dulcedo, in adversis consolatio, & post obitum æterna salus: *Secura,* ait S. Leo, *est expectatio promissæ beatitudinis, ubi est participatio Dominicæ Passionis;* & non est illustrius prædestinationis nostræ indicium, quam assidua & grata Dominicæ Passionis memoria, reprobationis verò ejusdem oblivio.

Ezechielem consule, qui quondam Angelum in veste lineæ & candida, è cujus renibus pendebar atramentarium, Hierosolymæ vidit per plateas & compita celeri pede ambulantiem, & signo *Thau* eos notantem, quos DEUS in communi illius urbis excidio volebat servare

Ezech. 9. 4. incolumes: *Transi per mediam civitatem in medio Hierusalem, & signa Thau super frontes gementium & dolentium super cunctis abominationibus, quæ sunt in medio ejus.* Ubi S. Hieronymus loco *signa Thau* ex Syris codicibus legit, *signa crucem,* utpote quæ jam tunc vitæ tessera & electionis ad vitam æternam signum exitit; quod & S. Joannes in Novo Testamento vidit, dum quatuor illi Angeli, quibus tanquam Divinæ Justitiæ ministris datum est nocere terræ & mari, non poterant illis nocere hominibus, qui signo DEI vivi, hoc est, salutiferæ crucis signo erant consignati: *Nolite nocere terræ & mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos DEI in frontibus eorum.* O quam beati sunt ergo illi, quos, cum venerit Dominus, hoc electionis signo invenerit notatos, felices, inquam, qui sæpius cum dolorosa Matre in hac meditatione crucifixi JESU sese in hac vita exercuerint. Audite pro vestro solatio verba piensissimi Redemptoris, quæ ad B. Angelam Fulginatam aliquando locutus est: *Benedicti vos à Patre meo, qui meæ Passionis, quæ seculorum omnium miraculum est, vita & salus peccatorum, memores & devoti eritis & compatibles, quoniam verè & regni & gloriæ & resurrectionis, quæ per ipsam acquisivi, mecum eritis participes & hæredes, audituri in illa terribili hora: Venite Benedicti, percipite regnum.*

Apos. 7. 2.

*Arnaldus
in vita B.
Angela.*

Gen. 40. 9.

5. Memini hinc illius pincernæ regij cum Joseph quondam incarcerati, & ideo à morte præservati, quia, prout asserit Scriptura, videbat coram se vitem, in qua erant tres propagines, crescere paulatim in gemmas, & post flores uvas maturefcere, calicemque Pharaonis in manu sua; ubi subdit Scriptura: *Tuli ergo uvas, & expressi in calicem, quem*

quem tenebam, & tradidi poculum Pharaoni. Econtra pistori regio somnium suum, in quo sibi videbatur tria super caput suum portare farinae canistra, variósque cibos arte pistoria coctos, & ab avibus devoratos, in summam cedebat perniciem: Tria canistra tres adhuc dies sunt, post quos auferet Pharaon caput tuum. Et quare, dices, pistor ille ad mortem damnatus, & econtrariò pincerna salvatus, pristinoque honori & officio restitutus est: Tres adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharaon ministerij tui, & restituet te? Quid ergo hi duo Regij Ministri in Regem peccarunt?

Quodnam admiserint crimen, Scriptura non exprimit, probabile tamen est, eos de annona tanquam praefectos nonnihil esse furatos, & idèò custodiae mancipatos. Alij autem, venisse eos in suspicionem, quasi Pharaoni venenum, hic in poculo, alter in pane parassent. Quidquid sit hac de re: Pincerna salvatur, & alter damnatur, & quare hoc? Observa, prudens Lector, omnia haec in veteri 1. Cor. 10. 11. Lego illis contigisse in figura, prout Gentium Doctor insinuat, scripta autem esse propter nos & correptionem nostram. Subintrat hinc Rupertus Rup. Abb. hic in Genes. Abbas, qui asserit per duos istos captivos aulae Ministros duos hominum ordines debere intelligi electorum videlicet & damnandorum, inter quos medius est Joseph: id est, Christus uni latroni promittens caelum, & alterum aeternum reprobans, unum salvans ex gratia, & alterum damnans & inferno relinquens ex justitia. Quòd autem pincerna praeter altero fuerit salvatus, addit Eminentissimus Hugo Cardinalis, Hugo Card. hic. quia totam suam spem ac fiduciam, licet tum adhuc in umbra, in vite, uva & calice Domini sui collocaverat, calix autem Domini est calix Passionis Dominicae, uva Christus in torculari crucis, velut verus Cypri botrus expressus, & vitis dolorosa Mater ejus, quae de se ipsa ait: Eccli. 24. 23. Cornel. hic. Ego quasi vitis fructu vicavi suavitatem odoris. Supra quod Cornelius: Vitis est Deipara, quae uvam pretiosissimam protulit, puta Christum, ex quo, in torculari crucis presso, expressum est vinum rubrum, quòd inebriat omnes fideles.

O Clientes Mariani! imitemur hunc pincernam, & totam nostram fiduciam in hoc calice passionis Domini, & in potentissimo dolorosae Virginis patrocinio, si ramen eos sedulo imitari conabimur, colloquemus: Prov. 8. 34. Beatus homo, inquit Sapientia aeterna, qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostij mei. Per quas fores S. Bonaventura rectè Sacratissima Christi Vulnera intelligit, ad quae salutis ostia assiduo nos oportet cum Matre dolorosa nunc in vita per sedulam ac devotam meditari.

Mater Dolorosa.

P P P

dita-

482 Considerat. LIX. B. Virgo docet modum Crucifixum meditandi.

ditionem invigilare; & qui JESUM crucifixum & Sacratissimam Matrem ejus invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino: O cecitas filiorum Ade, exclamat memoratus Doctor Seraphicus, quod per hæc Vulnere in Christum nesciunt introire! supra suas vires laborant in vanum, & aperta sunt ostia ad quietem. An ignoratis, quod Christus est gaudium Beatorum? Cur tardatis per sui Corporis foramina in illud gaudium introire? Beatitudo Angelorum patet, paries ejus confractus est, & vos introire negligitis?

S. Bonav.
Tom. 7. Stim.
amor. c. 1.

Job. 1. 5.
Orig. 1. 1. in
Job.

6. De reliquo inquirent Sacri Doctores causam & rationem, quare Princeps ille Hussæus quotidie pro salute filiorum Sacrificia obrulerit: *Consurgensque diluculo offerebat holocausta pro singulis?* Responderit Origènes idèd factum, ut ex aspectu ejusmodi holocaustorum filij patientes, sibi à peccatis omnibus caverent, quæ animam perdunt & occidunt. Ah quanto magis ex aspectu & meditatione crucifixi JESU, cruentæ illius in ara crucis pro salute nostræ immolatæ victimæ, & ex consideratione innocentissimæ ac dolorosissimæ Matris ejus sub cruce stantis, omnes sensus nostros refrænare debemus, ne in peccata ruamus, quæ non animam duntaxat occidunt, sed & de novo, juxta mentem Apostoli, Christum (quantum in ipsis est) cruci affigunt: *Rursus crucifigentes sibi metipsis Filium DEI, & ostentui habentes.* Et si canes ulceræ pauperis lingeant Lazari: *Sed & canes veniebant, & lingeant ulceræ ejus.* Quæso, non simus canibus ingratiore, quibus si os aridum projicis, amabunt te: Lingamus ergo, tanquam canes Domini SS.

Hebr. 6. 6.

Luc. 16. 21.

Rom. 8. 3.

Vulnere & ulcera JESU, & compatiamur SS. Matri ejus,
sic si compatimur, & cum illis conglorificabimur.

CON.